

"Když prší, kvetou paraplíčka"

Ahoj děti!

Máme za sebou krásný víkend a deštivou neděli. Ale nám déšť vůbec nevadil, naopak, déšť je báječná věc a bez něj se špatně žije - hlavně kytičkám, stromům, trávě. Ale i studánky, rybníky a řeky jsou bez deště smutné. A přitom s deštěm můžeme zažít spoustu zábavy.

Co vás napadne, když se řekne déšť? Určitě vymyslíte spoustu slovíček.

A napadlo někoho říct **DEŠTNÍK**? Ano? Tak si o deštnících můžeme povídat. Našli jsme moc hezkou pohádku:

O deštníku, který neměl rád déšť

I mezi deštníky jsou mrzouti. Víš, kdo je mrzout? To je takový člověk, který se na svět pořád škaredí; jakmile se mu něco nelíbí, tak začne být nespokojený, pro hudrování a nepěkná slova nejde daleko. Právě takový byl i deštník, o kterém ti budu vyprávět. Jakmile začalo pršet, hnedle spustil: „No to snad neéé! Jak může být tak ošklivo? A ještě mě chtějí vytáhnout a vystrčit k nebi! Lidičkové, mějte rozum, zůstaňte doma! Vždyť z té vaší procházky zmoknu a uženu si rýmu...“ nic nedbaje toho, že zcela postrádá nos, tedy ústrojí k rýmě zcela nezbytné.

Jenže majitel toho deštníku si jeho lamentování vůbec nevšímal, neuměl totiž deštníkovsky, a kdykoli venku pršelo, sáhl po něm, aby se před mokrým deštěm uchránil. A tak dlouho chodil s deštníkem po dešti, až jednou...

Pršelo a blýskalo se, na nebi se čerti ženili a andílci se je snažili shazovat dolů... No, prostě hrůza hrůzoucí! Tak ošklivé počasí už dlouho nebylo.

Pán s deštníkem přesto vyrazil ven. Byl to takový divný chlapík, pohublý, zachmuřený a rád se procházel deštěm. Došel až na louku, která se táhla přes kopec za městečkem, ve kterém bydlel.

- PRÁÁÁSK! BUUM! -

Černou oblohou šlehl další blesk.

Pán se trochu lekl a podklouzl v mokrém blátě. A deštník? Deštník zachytil vítr, který pánovi pomohl na zem. Byl to nezbedný vítr fujavec, a i když deštník volal na svého pána, ten mu stejně nerozuměl. Ostatně, i kdyby deštníkovsky uměl, měl v té chvíli dost práce sám se sebou, aby se posbíral z kluzkého marastu. Když se konečně z bryndy narovnal, byl už deštník ztracený daleko za kopcem.

Nechme teď ale pána jeho osudu a pojďme se podívat, kde skončil deštník.

Za kopcem byl les a v lese kromě stromů křoviska, houštiny, pichláky a trní, které sice větru neublíží, zato deštník byl za krátko celý potrhaný, polámaný a unavený.

„Ojoj, ouvej...“ stěžoval si.

Fujavec se jenom smál.

„Koukej mě pustit, joj... ty obludo větrná!“ hrozil větru deštník.

Fujavec si z deštníčních výhrůžek dělal pramálo. Přesto ho po chvíli, v srdci hlubokého lesa, přestal lamentující deštník bavit, tak ho jednoduše odhodil.

A ubohý deštník padal a padal a padal... až dočista ztratil své deštníkové vědomí.

U tůňky se schovávala sluneční víla. Když přišlo, vždycky se ukryla, aby nevyhasla. Schovávala se pod placatým kamenem a koukala, až se na tůňce přestanu dělat kruhy po dopadajících kapkách. Když tu najednou kámen ztěžkl, jako by na něj sedl pták. Ale ten zvuk, který se ozval, nebylo lehké ptačí dosednutí.

- CINK-BŘIK! CINK-BŘIK! BŘIK! BŘIK. -

„Co je to?“ vyhlédla zvědavě víla zpod placáku a spatřila skoro nahý bezvládný deštník. Měl docela polámané žebrovi a z dřívě slušivého pláštiku zbyl nevzhledný plandající cár.

I zželelo se víle zuboženého deštníku a počala plakat.

Jenže to není jen tak - když víly pláčou, vždycky se něco stane. Slzy sluneční víly stékaly v pestrobarevné provazce, které se samy splétaly v duhové třpytivé plátno.

Po bouřce víla vyšla ze svého kamenného úkrytu, zhojila doteky polámaný deštník a potáhla ho duhovou látkou.

Deštník se probral z nepěkného snu: Zdálo se mu, že se ztratil. Že ho jeho pán vzal opět do deště, ve kterém ho vzal vítr. A ten vítr ho protáhl lesem a potrhal a polámal a...

„Ach! Co to mám za nový kabátek?“ podivil se deštník.

„Byls celý polámaný,“ řekla malá víla, která mu stála u špičky: „Tak jsem tě zhojila a vyspravila.“

„To-to... vždyť to už vůbec nejsem já. Jsem docela jiný, barevný!“ liboval si deštník: „Vždyť já už nemám vůbec špatnou náladu! Je mi pěkně a hřejivo. Jsem dočista jako vyměněný. Děkuji ti, vílo... Vílo! Vílo, kdepak jsi!“ rozhlížel se deštník, ale byl už u tůňky sám.

Sluneční víla ho neslyšela, rozlétla se protrhat poslední mraky, aby bylo hezky.

Za nějaký čas našel deštník u tůňky jiný pán na procházce.

„Ale, ale,“ pochvaloval si pán, „copak je to tady za krásně barevný deštník?“ zdvihl ho, začal si ho prohlížet a otáčet jím proti slunci: „To asi vůbec není deštník. Jak krásné má barvy a jak příjemný a osvěžující dává stín... kdepak deštník, budu mu říkat slunečník!“

A tak se z nespokojeného deštníku, který neměl rád déšť, stal slunečník, co už se nikdy na svět neškaredil. Však ho také už nikdo nenosil ven v dešti! Jeho nový člověk ho bral ven pouze, když svítilo sluníčko.

<https://zena-in.cz/clanek/patecni-pohadka-o-destniku-ktery-nemel-rad-dest>

Určitě máte doma každý svůj deštník - podívej se, jaké má barvy, jaké obrázky, jak je veliký, který deštník doma je největší?

Co všechno se může pod deštník schovat? Vyzkoušejte to třeba s plyšákama

Na co by se mohl hodit zavřený deštník? nepřipomíná vám něco? (pádlo, hůlku, oštěp, činku na cvičení, meč,...) A připomíná vám něco otevřený deštník? (lodičku, houpačku, vanu...)

Představte si, že letíte letadlem nebo balónem nad vaším městem nebo vesnicí. Co vidíte shora? (domy, lidi, stromy, auta, ulice, chodníky...)

Stále letíte nad městem a najednou začne pršet. Co se děje dole? Lidé se schovávají nebo si berou pláštěnky, rozevírají deštníky. Jak vypadá rozevřený deštník z letadla? A jak vypadá ulice plná rozevřených deštníků? To ulice kvete!!! Básničku o veselých, barevných deštnících, kterým se také říká **PARAPLÍČKA**, napsal Jiří Žáček

Když prší, kvetou paraplíčka

Když prší, kvetou paraplíčka.

Když prší voda do ticha,

poslouchej déšť a zavři víčka.

Když prší, kvetou paraplíčka

a každé někam pospíchá.

O jednom paraplíčku známe písničku, můžete se ji naučit, posíláme vám ji i s notami

Nápady na tento týden:

1. Ozdobte si paraplíčka , která jsou vidět z výšky – puntíky, proužky, květy, zvířátka... zkrátka, co vás napadne. A jestli se vám to povede, přineste obrázek do školky, abychom si udělali krásnou, rozkvetlou „paraplíčkovou“ nástěnku.
- 2.- 9. Vyberte si úkol, který zvládnete a postupujte podle zadání
10. Výtvarné nápady – je to jednoduché a krásné

Držíme pěsti, aby se vám práce dařila

Vaše paní učitelky

Zdroje:

www.pinterest.com

Kafometík – tematické pracovní listy „Počasí“

PARAPLÍČKO

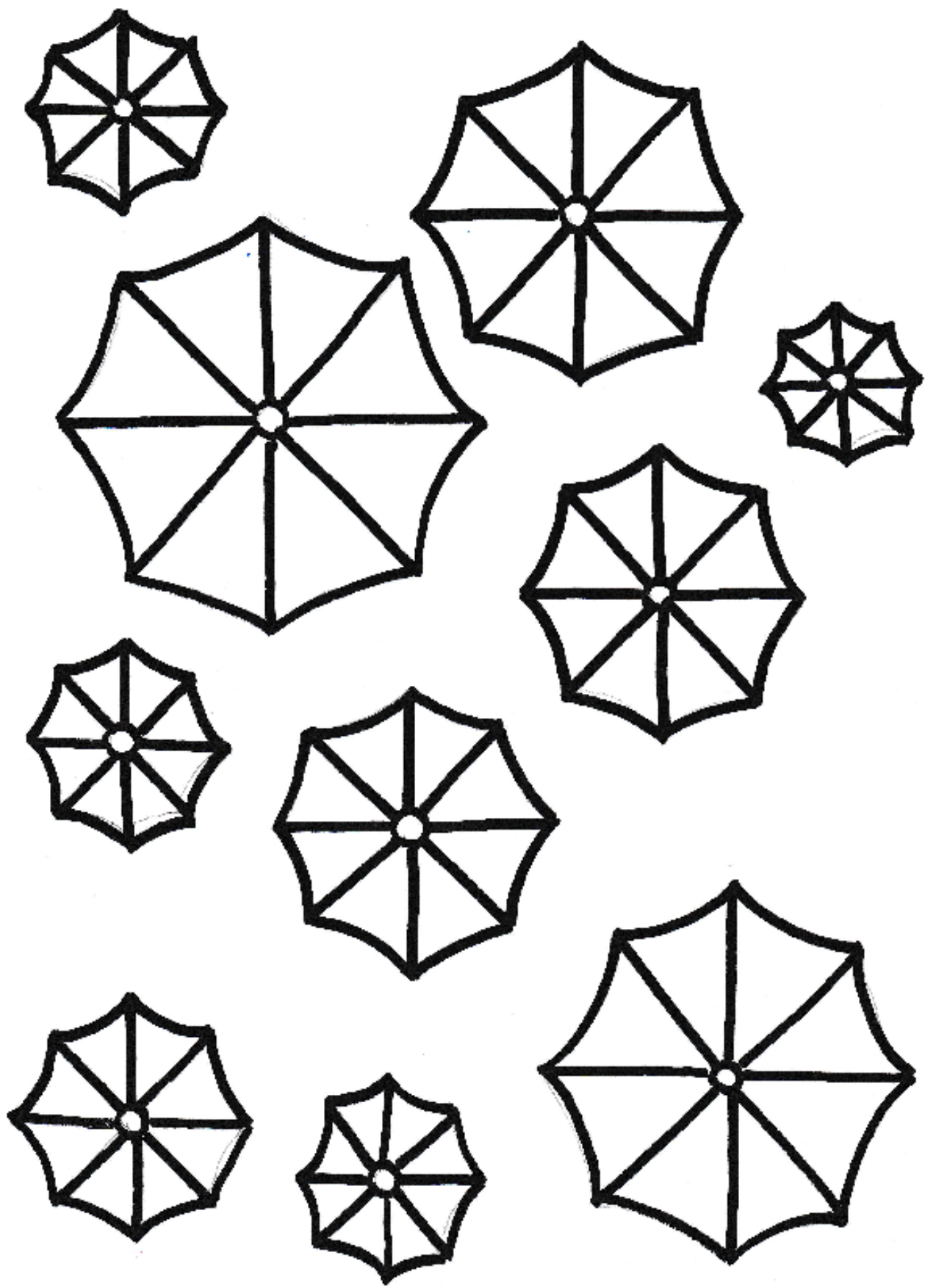

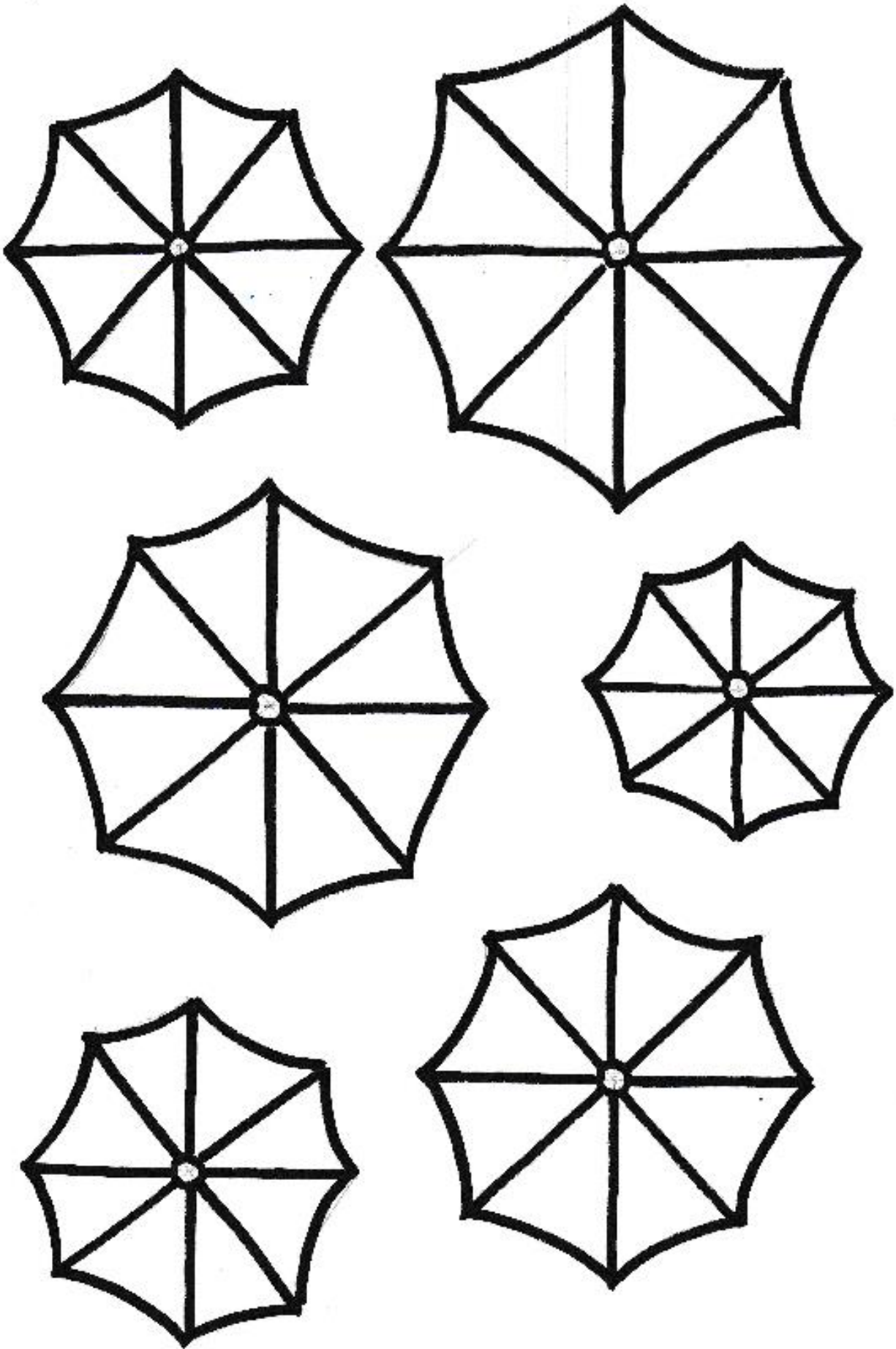
1. By-lo jed-no pa-rap-líč-ko, cho-di-lo jen na slu-níč-ko,

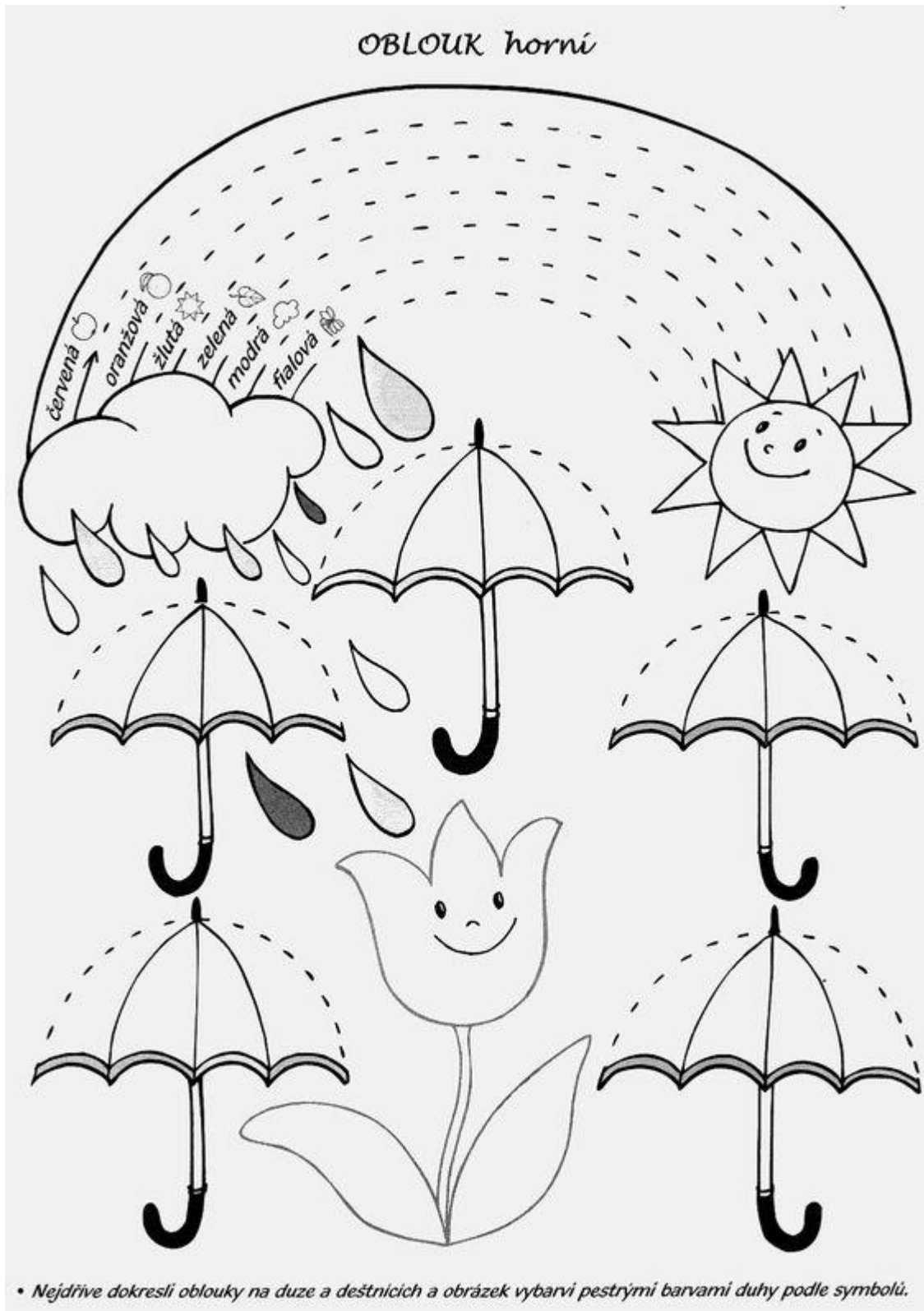
ne-vy-šlo ven v ne-ča-se - prý by mě-lo po krá-se.

2. Jednou mělo laskominy, šlo do lesa na maliny,
když tu náhle - kdoví jak - zatáhlo se na liják.
3. Prší, prší, cáká, leje - paraplíčko fňuká, zle je!
Chytlo mě psí počasí, asi už jsem bez krásy...
4. Copak - tobě voda sluší, ale já mám mokré uši
a bydlím až za roklí, vzdychl zajíc promoklý.
5. Paraplíčko zvedlo stříšku - jemu teče do kožíšku,
neví chudák kudy kam a já si tu naříkám.
6. Pojď zajíčku, pojď se schovat, já tě budu ochraňovat,
zavolej i veverku, už má mokrou sukénku.
7. A ten vrabec, jak je zkřehlý - že jsme to dřív nepostřehli!
Pojďte myšky pod střechu, nemokněte na mechu.
8. A tak byli všichni v suchu, nikdo neměl vodu v uchu,
nikdo rýmu nedostal. No a co se dělo dál?
9. Déšť se přehnal za chvíličku a našemu paraplíčku
při dlunečném počasí uschla stříška do krásy.
10. Déšť mu vrátil barvy živé, bylo hezčí, než kdy dříve.
vypadalo po dešti, jako když ho vyleští.
11. Od té doby paraplíčko nechodí jen na sluníčko,
ať si prší, vem to nešť, paraplíčkům sluší déšť.

2. Zkus jedním tahem nakreslit barevnou duhu

Pracovní listy pro kroužek Chytrolín

ZRAKOVÁ PAMĚŤ

V každém řádku najdi jeden deštník, který se liší od ostatních. Vybarvi ho.

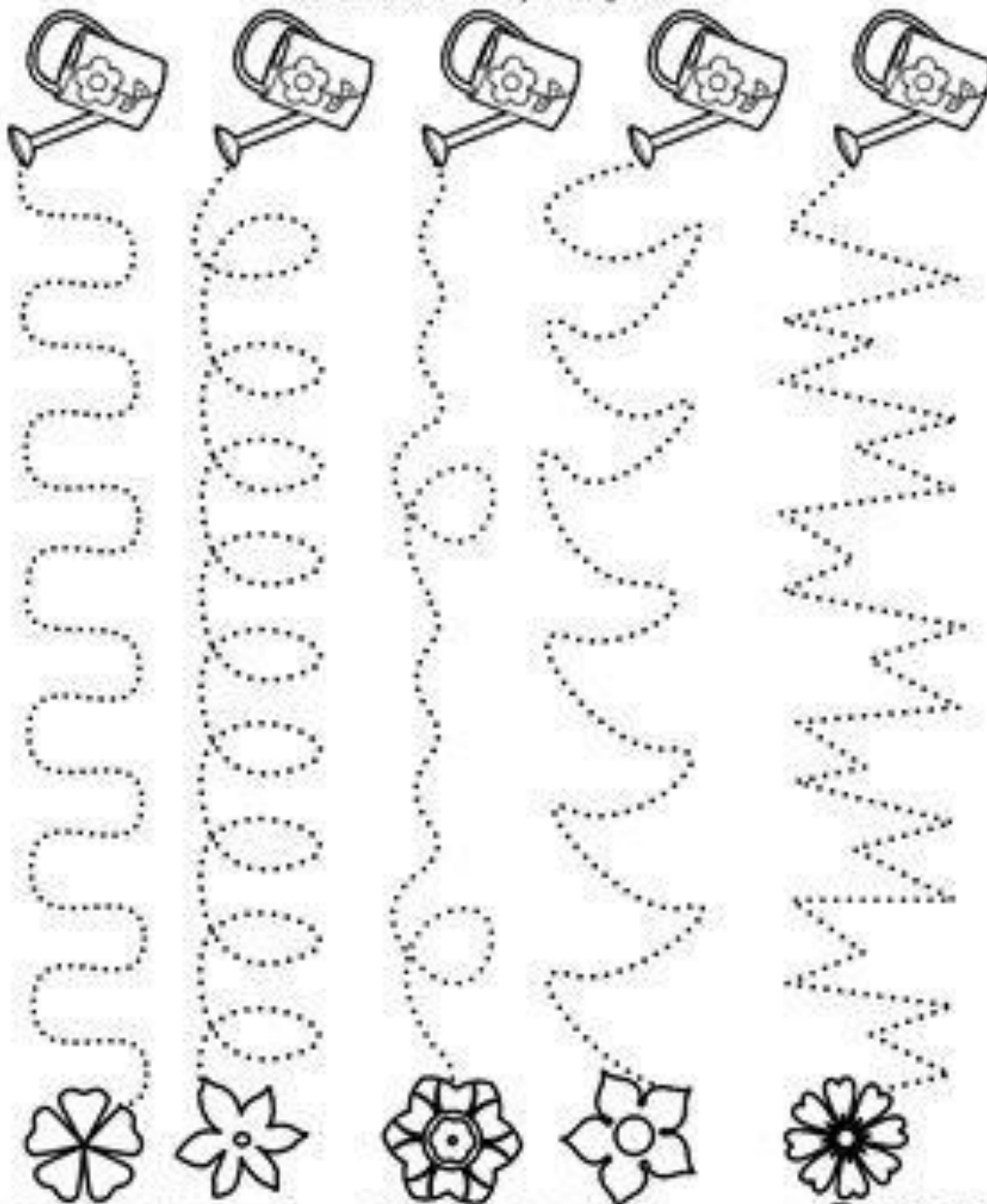

4. Procvič si ruku zaléváním kytiček – pozor, jedním tahem!

Name: _____

Water the Flowers

Water the flowers by tracing the lines.

31. Barevné deštníky

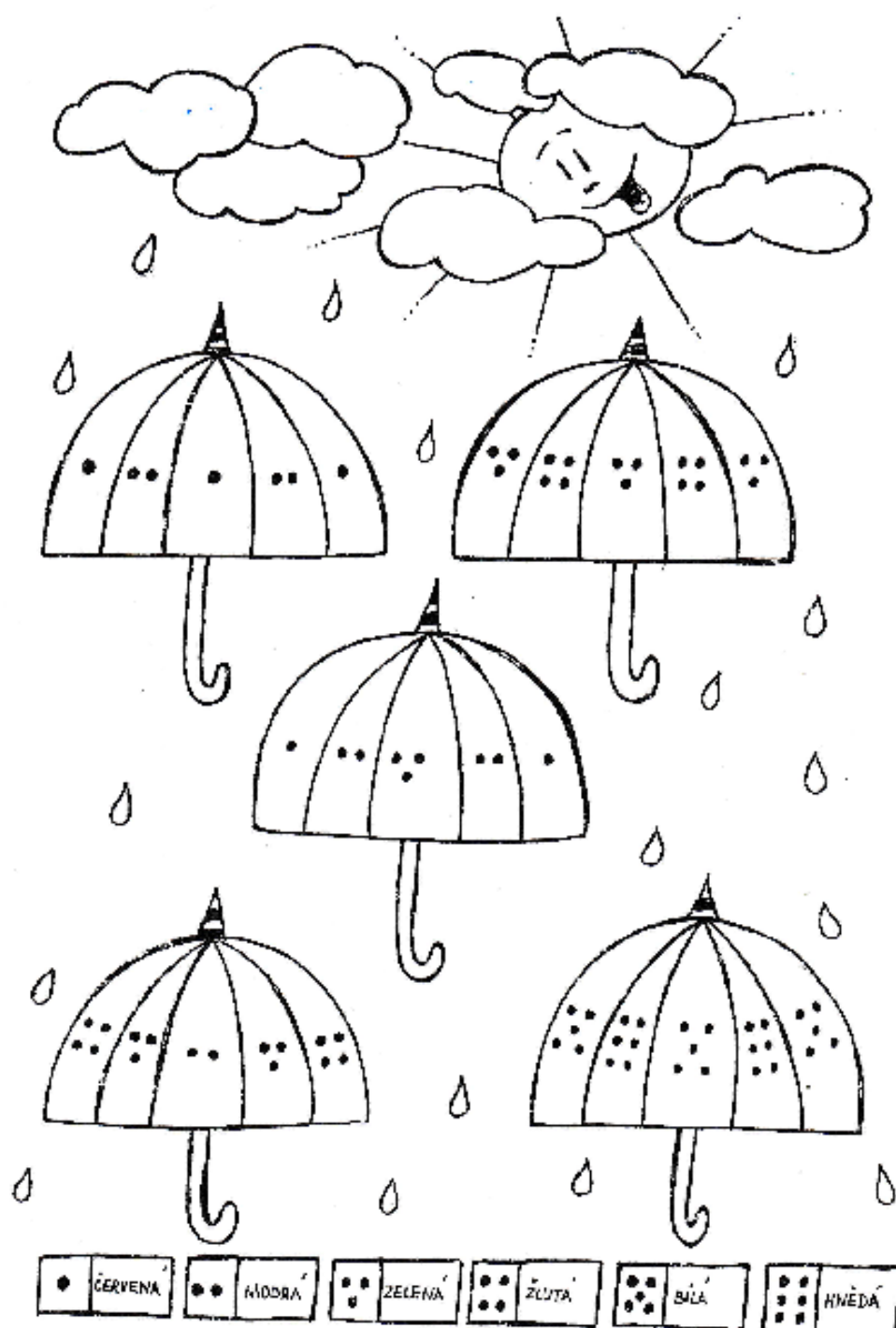
5-

BIO

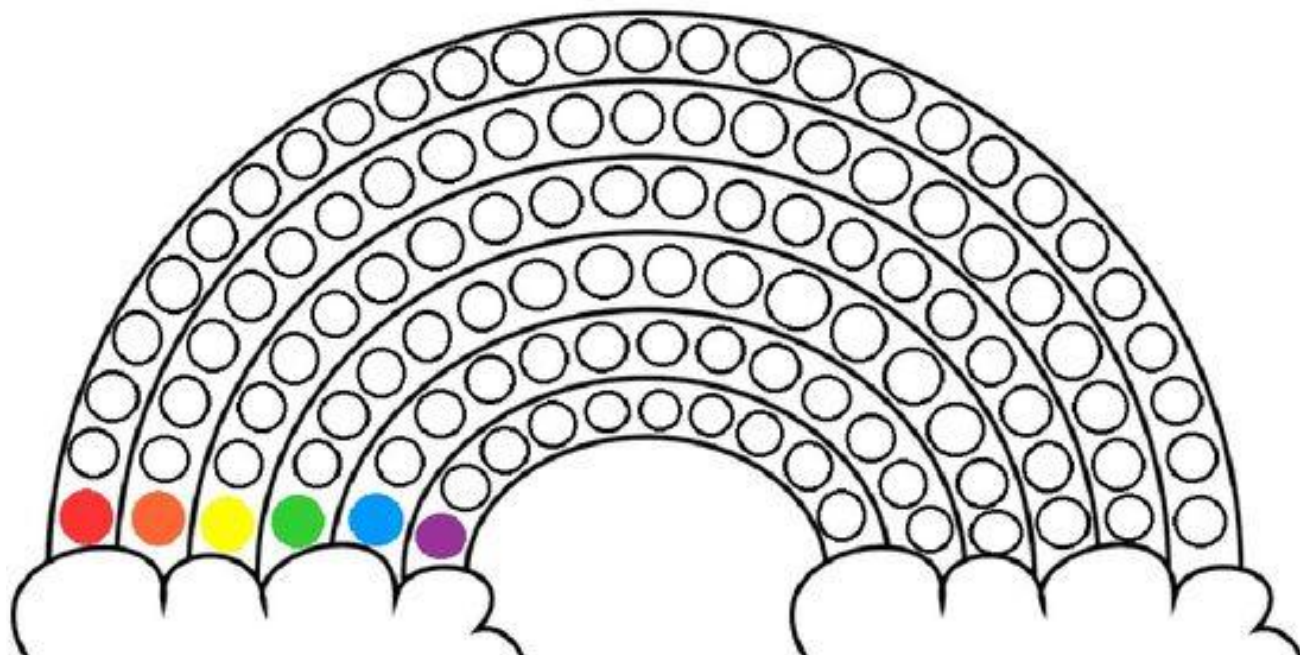
PSY

Vymaluj deštníky pastelkami podle počtu teček.

6. Vybarvi puntíky podle předlohy a vyrob si duhu

38. Hustý déšť

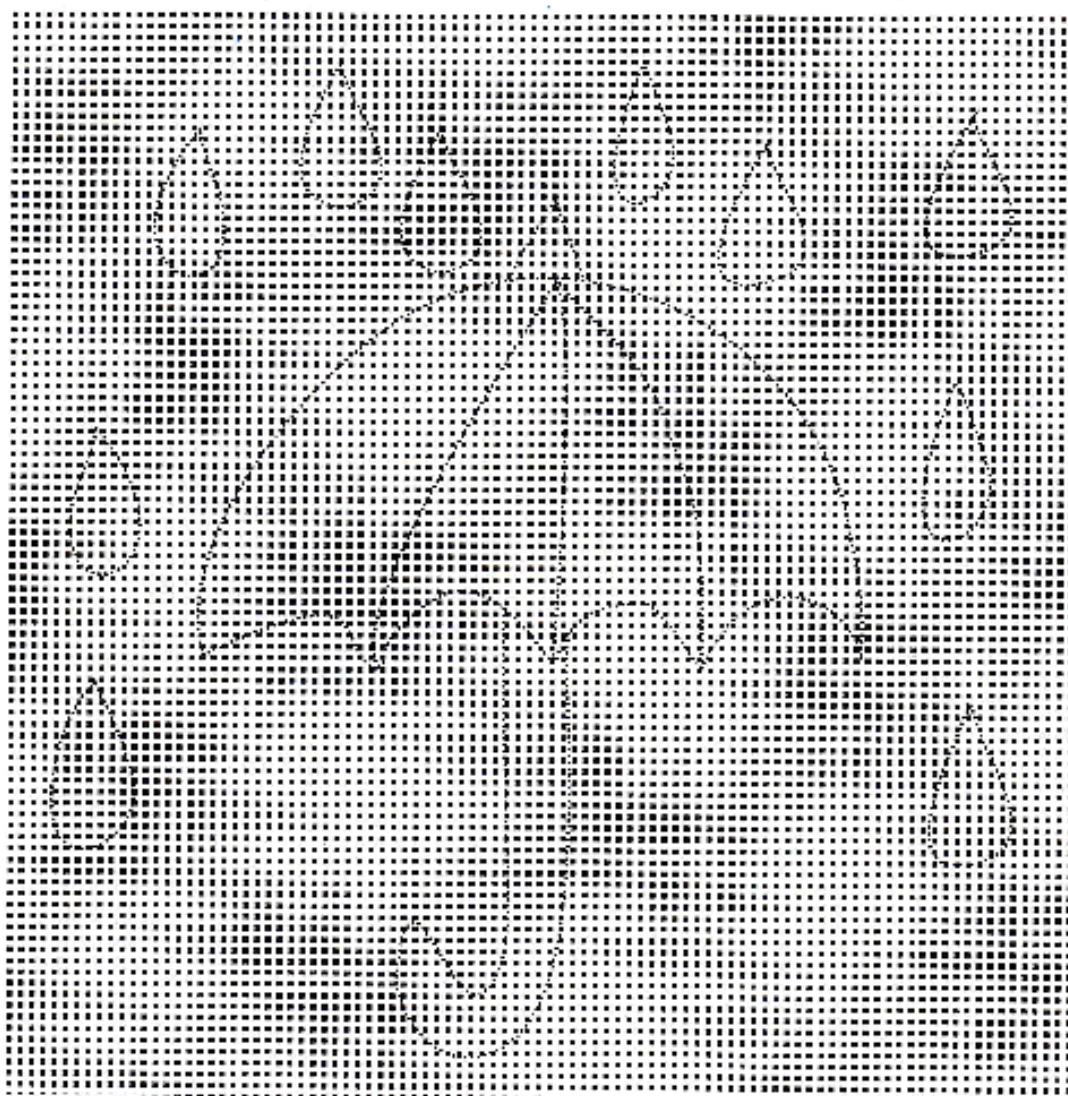
51

BIO

PSY

Najdi a tužkou obtáhni deštník a kapky.

37. Prší

5+

BIO

PSY

Obtáhni obrázek barevnými pastelkami dle vzoru.

žlutá .....
.....

červená - - - - -
.....

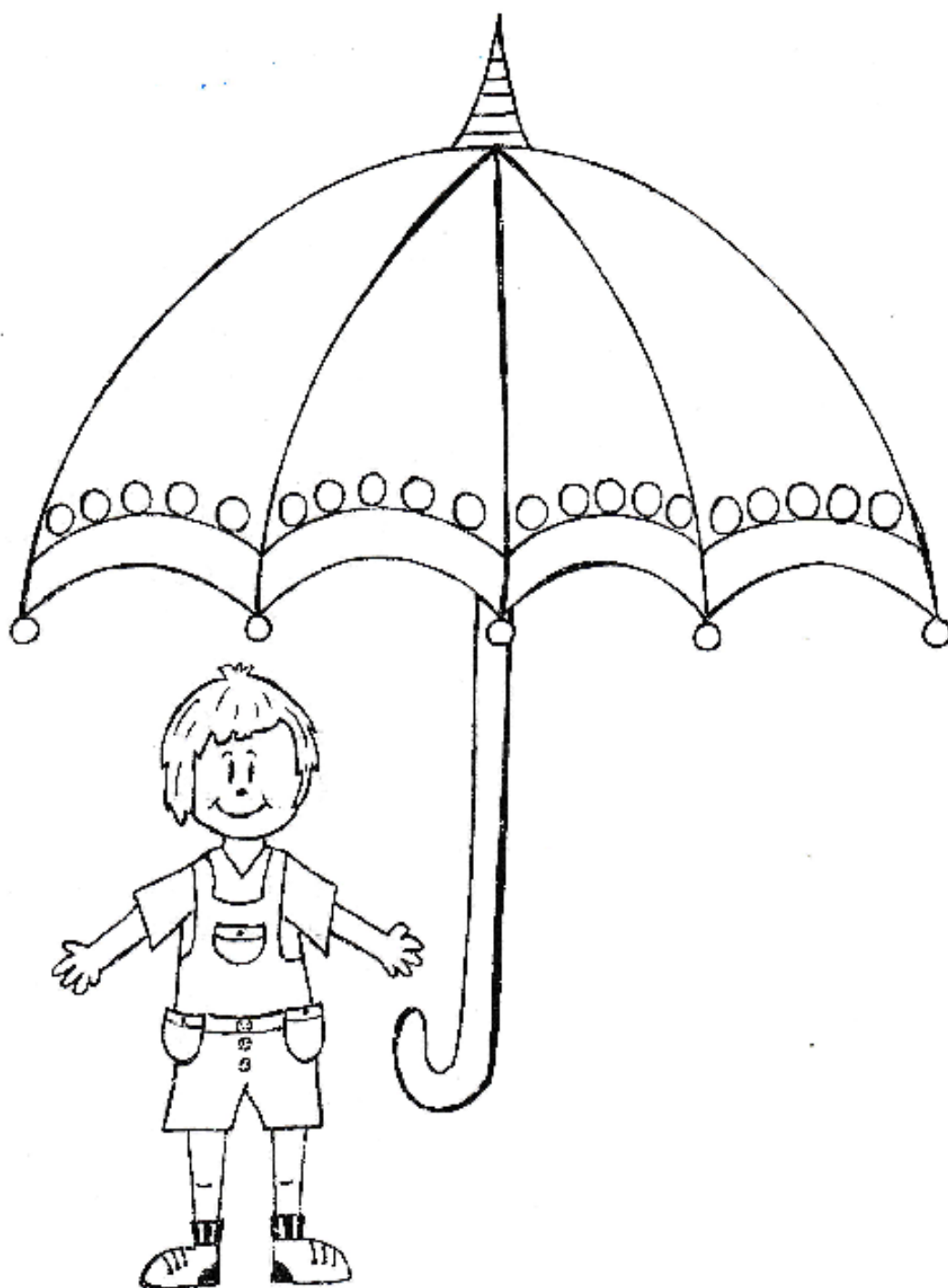
modrá - - - - -
.....

26. Koho schovám pod deštník?

4-	INT	SOC	BIO	
----	-----	-----	-----	---

Nakresli vedle sebe pod deštník kamaráda.
Dokresli sám sebe.
Povídej, kdo je s tebou pod deštníkem a proč?

10. Vyroba si tiskátka z ruličky papíru a můžeš vytvářet krásné obrázky

